

Nr 60.

Av herr **Leo m. fl.**, om ändring i 23 § 1 mom. av förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

I § 23 av förordningen om taxeringsmyndighet och förfarandet vid taxering stadgas vissa inskränkningar i fråga om antalet ledamöter av beskattningsnämnd, som äga rätt granska skattskyldigs deklARATION, och vilken inskränkning medgiver högst tre, under vissa förhållanden blott två ledamöter denna rätt. Det är tydligt, vilket också erfarenheten visat, att detta stadgande ofta omöjliggör en rättvis och effektiv prövning av deklARATIONerna, särskilt i de många geografiskt stora taxeringsdistrikt vårt land äger, och inom vilka det är orimligt antaga, att två eller tre personer äga önskvärd och nödig kännedom om de samtliga deklARANTERS förhållanden, som kunna påverka taxeringen. Nuvarande utvägen för de övriga ledamöterna att, i förekommande fall, begära särskilda upplysningar av ordföranden har visat sig tidsödande och opraktiskt och kommer därför ytterst sällan till användning. Ett för såväl stat och kommun som för den enskilde deklARANTEN rättvisare och bättre resultat skulle säkerligen ernås, om vederbörande beskattningsnämnds *samlade* kunskap och kännedom finge göra sig fritt gällande. Möjligheten för ledamöterna att i så fall även före och mellan sammanträdena hos ordföranden taga del av deklARATIONerna skulle väsentligt underlätta och förenkla arbetet.

De nuvarande inskränkningarna synas oss också vara ett obefogat misstroende mot nämndens ledamöter, liksom vi äro förvissade om, att deklARANTS berättigade anspråk på skydd mot offentliggörande är garanterad genom bestämmelserna i taxeringsförordningens § 52 mom. 2.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen för sin del ville besluta sådan ändring i mom. 1 § 23 av förordningen om taxeringsmyndighet och förfarandet vid taxering, att de båda första styckena i nämnda mom. sammanföras till följande lydelse:

23 §.

1 mom. Samtliga ledamöter i vederbörande beskattningsnämnd äga att under ordförandens ledning granska de skattskyldigas deklARATIONER och uppgifter, men må dessa ej utan den skattskyldiges skriftliga medgivande i beskattningsnämnds protokoll intagas i vidare mån, än vad som på grund av föreskriften i 2 mom. påkallas.

Stockholm den 25 januari 1918.

Henning Leo.

S. P. Svanberg.

Erik Fast.

Johan Olofsson.
